

[Ove Jensen]

Med denne pakke har regeringen til fulde bevist, at der overhovedet ingen forskel er på denne regering og tidligere, socialdemokratiske regeringer, og derfor er der heller ingen grund til, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Svend Auken, er utilfreds med det, som her bliver foreslået. Det er socialdemokratisk politik, der bliver gennemført.

Når forbruget skal sættes ned, er det selvfølgelig dem, som har haft et for stort forbrug, der skal rammes. Men det er ikke det private forbrug, der er for stort her i landet, det er derimod det offentlige forbrug, der er alt for stort. Derfor skulle der i stedet gennemføres en række offentlige besparelser til et beløb, der mindst svarede til, hvad der nu skal kræves ind i afgiftsforhøjelser. Det ville give den samme forbrugsbegrænsning, men det ville ikke have afgiftspakkens omkostningsforøgende effekt.

Det, der nu helt automatisk vil ske, er, at lønmodtagerne som kompensation for de nye afgifter vil kræve lønforhøjelser, og hver gang lønmodtagerne skal have 2 kr. mere i timen, bliver virksomhedens lønudgift på grund af indkomstskatten 5 kr. mere i timen. Det gør virksomhederne mindre konkurrencedygtige, hvilket betyder, at det bliver vanskeligere at sælge danskproducerede varer ude i verden, og resultatet bliver naturligvis en endnu dårligere handelsbalance, et endnu større underskud på betalingsbalancen.

Det er i det hele taget forkert, når man tror, at betalingsbalanceunderskudsproblemet kan løses med stigende skatter. Al erfaring viser jo, at det er gået endnu værre, hver gang der er indført nye skatter og afgifter, og sådan vil det også gå denne gang.

Betalingsbalanceunderskuddet kan vi ikke spare os ud af, det skal vi producere os ud af, men det er netop her, denne regering har begået de største fejltagelser. Man har fortsat den socialdemokratiske linje i retning af at lægge nye byrder på erhvervslivet, og det gælder med hensyn til både skatter og restriktioner. Selskabsskatten er forhøjet med 25 pct. – en helt uhørt forhøjelse – og det er indlysende, at virksomhederne mister lysten til at gøre en ekstra indsats, når skattevæsenet nu pludselig skal have 25 pct. mere, ligesom de selvfølgelig mangler den kapital, de har betalt i skat, til at investere i nye arbejdspladser og ny teknologi.

Samtidig fortsættes den socialdemokratiske linje med at lægge nye restriktioner på erhvervslivet, der gør det mere besværligt at oprette en virksomhed eller drive en bestående. Det er næsten en dagligdags foreteelse her i folketinget, at der bliver forhandlet om, hvordan det kan gøres mere besværligt for erhvervslivet. Så sent som i går havde miljøministeren et forslag til behandling, hvoraf det bl.a. fremgår, at det nu skal være mere almindeligt at give tidsbegrænsede tilladelser til oprettelse af virksomheder. Så længe man fortsætter med at gøre det mere besværligt at oprette og drive en virksomhed, samtidig med at man konstant strammer skatteskruen, kan man naturligvis ikke forvente, at virksomhederne kan eller vil udvide deres produktion, og dermed bliver der heller ikke nogen større eksport, som kan forbedre betalingsbalancen. Det er hele dette forhold, firkløverregeringen ikke har været opmærksom på, og det er det, der er årsagen til det stigende betalingsbalanceunderskud.

Fremskridtspartiet vil stemme imod alle de afgiftsforhøjelser, der her er foreslået. De er udtryk for en forkert linje, de vil gøre ondt værre, og det er sorgeligt, at denne regering fortsætter i den socialdemokratiske regerings fodspor.

Om de enkelte forslag vil jeg sige, at det så absolut er energiafgifterne, der er de værste. Alene olieafgiften vil for et ganske almindeligt parcelhus forhøje varmeudgiften med mellem 3.000 og 4.000 kr. om året.

Der er talt en del om kompensationer, men jeg har ikke set noget om kompensation for olieafgiften til de økonomisk svage stillede, og hvor skal folkepensionisterne, der i forvejen har et stramt budget, hente de 3.000–4.000 kr. om året til den forhøjede varmeudgift? De har simpelt hen ingen mulighed for at betale denne udgift, og hvis der ikke bliver foretaget en tæppeuddeling her fra folketinget, inden kulden sætter ind igen, må det forudses, at mange af disse pensionister vil komme til at sidde og fryse i deres alderdom. Er det det, der er meningen med energiafgifterne?

Det forekommer ærlig talt at være et meget større problem at give kompensation for energiafgifterne end for den ene procents momsforhøjelse, der foreslås, og i det spørgsmål er jeg helt enig med den forrige ærede